

de foregående behandlinger. Det er ikke blevet mere spiseligt for os, ved at forslaget bliver gennemført igen.

Kl. 19.25

Vi synes som sagt, at det er et forkert signal at sende til de unge og også til narkomaner i al almindelighed, for vi gør dem en bjørnetjeneste ved ikke at tillade, at de får en ordentlig social behandling, ved at vi ikke gør en målrettet indsats for at få den sociale del med. Vi synes, at vi lukker øjnene for nogle problemer, som vi som sagt mener skal løses på en anderledes måde.

Da metadonen blev indført i 1960'erne, var det på samme præmisser som forslaget her, nemlig for at hjælpe de mest belastede stofmisbrugere, og det er faktisk den mest benyttede behandlingsform i dag. Stort set alle narkomaner kommer på et eller andet tidspunkt i metadonbehandling, skal det så også ske med heroinen?

Såfremt vi nu tillader det her forsøg som led i en ny behandling, er vi i Dansk Folkeparti overbeviste om, at det vil lide samme skæbne, og at udviklingen vil gå i samme retning: at der sker en tilgang af stofmisbrugerne, som vil forlange gratis heroin. Som sagt igen et forkert signal til de unge, for hvis blot narkomanernes misbrug er tilstrækkeligt stort, er der åbnet op for statsheroin.

Det er jo faktisk det, henvendelsen fra Landsforeningen af Pårørende til Stofmisbrugere så indtrængende beder om at vi har i erindring. Forældrene beder om, at vi kæmper imod et sådan forsøg, og de siger faktisk: Alle vores anstrengelser for at få vores børn væk fra misbrug vil falde til jorden. Det er da klart, at de vil have håbet om, at de kan få deres børn på ret køl, og det skal vi naturligvis lytte til, alt andet vil være absurd.

Såfremt der nu skulle vise sig et flertal, hvad jeg ikke tror, for SF's forslag, så bevæger vi os ud på et skråplan, for vi mener, at der ingen vej tilbage er, for, som jeg tidligere har sagt, et forsøg har det altid med at blive permanent.

Der slås til lyd for i forslaget, at kriminaliteten vil falde, men vi har også hørt chefkriminalinspektør Per Larsen fra København udtale:

Nogle mener, at gevinsten er stor, men spørgsmålet er, om gevinsten er så stor, som nogle tror.

Som sagt kan vi diskutere, om den narkopolitik, som har været ført, er slået fejl. I Dansk Folkeparti mener vi som sagt, at vi skal satse langt mere på nedtrapning, satse langt mere på af-

vænning og afgiftning samt forebyggelse og social støtte, satse på langsigtede strategier, langt flere døgnbehandlingssteder, skadestuer på gadeplan, hjælp med bolig osv.

Ikke mindst synes vi, at vi skal gøre en stor indsats og få fat i narkobagmændene, sætte ind over for misbrug i fængslerne, få dem gjort stoffri, så de ikke er udklækningsanstalter for misbrugere.

Det er klart, at det er en vej, der fører til helbredelse og til forebyggelse, vi skal ind på. Vi er også klar over, at det er en lang og besværlig vej, men vi tror på i Dansk Folkeparti, at det er den rigtige vej.

Vi er selvfølgelig åbne for at diskutere de rapporter i udvalget, som foreligger. Vi har lige fået den danske rapport, der er lavet af disse syv eksperter, og vi har fået den hollandske på engelsk, og jeg synes, at vi selvfølgelig skal diskutere tingene på ordentlig vis, ligesom vi gør med alle andre lovforslag, men målet skal være at gøre narkomaner stoffri, de skal ikke gøres mere afhængige.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg blev lidt overrasket over, at Dansk Folkepartis ordfører sagde, at den sociale del skulle med. Sandheden er, at Dansk Folkeparti ikke leverede en krone, ikke en øre, ved finanslovforliget til det her område. Jeg ved ikke, om Dansk Folkeparti var faldet i søvn eller man havde glemt det eller man var bange for regeringen, eller hvad det var. Der er ikke én øre afsat på finansloven til sociale formål til narkomaner, sådan er dét. Derfor synes jeg, at det er lidt underligt at kunne holde en i øvrigt flot tale om nødvendigheden af den sociale indsats, når man falder i dyb søvn, når tidspunktet er der.

Kl. 19.30

Så bare en enkelt ting om at tage patent på, hvad de pårørende mener. Jeg har fået et brev i dag fra en dame, der mistede sin datter for 8 år siden. Hun fortæller om, hvordan datteren stjal, hun fortæller om, hvordan datteren trak på Vesterbro. Hun siger: Tænk, hvis vi dengang kunne have fået heroin, så kunne min datter have fået et bare tåleligt liv, og ikke mindst kunne hendes to nu voksne børn have haft en god mor.

Jeg beder bare om, at ingen tager patent på sandheden i den her sag. Sandheden er også, at de pårørende ser forskelligt på det her.